

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 133: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Afkortning af afskrivningsperioden for goodwill m.m.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 9/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Forslaget her er et resultat af forhandlingerne om finanslovforslaget for 1998, således som det fremgår af aftalen med CD og forståelsen med Venstre og De Konservative.

Lovforslaget går ud på at afkorte den eksisterende 10-årige afskrivningsperiode til 7 år. Det er således, at den helt afgørende neutralitet i beskattningen af forskellige immaterielle aktiver fastholdes. Med de foreslåede ensartede afskrivningsregler undgås derfor fortsat tidligere tiders vanskelige afgrænsning af, om køberen af en virksomhed har betalt for overtagelse af goodwill, for sælgerens påtagelse af en konkurrenceklausul eller for overtagelse af en eksisterende lejekontrakt.

Socialdemokratiet kan derfor støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører, hvordan dette her kan lette generationsskiftet. Er den socialdemokratiske ordfører ikke enig i, at når man laver sådan en skattelettelse, vil det i alt væsentligt kapita-

lisere sig i form af en højere salgspris? At det er sælgeren, der får en fordel, og ikke køberen?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jo, det er den socialdemokratiske ordfører helt enig i. Det er også derfor, det aldrig nogen sinde har været socialdemokratisk politik at lempe eller afskaffe goodwill. Det, der er vores politik, er at gøre det mere attraktivt at bevare pengene i virksomhederne. Det er også derfor, socialdemokratisk politik er at ændre de generelle afskrivningsregler og netop ikke goodwill, men når man skal lave en finanslovaftale, så skal der en gang imellem 90 mandater til, og det er det, der er situationen.

Peter Brixtofte (V):

Dette lovforslag støtter Venstre. Det er jo en del af et forlig, og det er en forbedring i forhold til de bestående regler.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi hellere ville have, at det var som i gamle dage, altså det vil sige før 1993, hvor det var sådan, at det var skattefrit at sælge goodwill, og at man så ikke kunne afskrive.

Som det er i dag, skal man betale skatten med det samme, og afskrivningen går over flere år. Derfor er der en forskydning i skattebetalingen i forhold til generationsskifte, som vi ikke bryder os om. Men når det nu er sådan, vil vi hellere have en afskrivningsperiode på 7 år end på 10 år. Det er en klar forbedring for alle generationsskifter og for andre overtagelser fra én ejer i erhvervslivet til en anden, og derfor kan vi støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har to spørgsmål til hr. Peter Brixtofte.

Punkt 1: Jeg kan forstå, at Venstre går ind for, at man skal gøre det skattefrit at sælge goodwill. Derfor vil jeg spørge hr. Peter Brixtofte, om han er informeret om, at skattefrit salg af goodwill var en af hovedmetoderne, som selskabstømmerne brugte i forbindelse med selskabstømningerne.

Punkt 2: Er hr. Peter Brixtofte ikke enig i, at når man afkorter afskrivningsperioden for køb af goodwill, er det en skattelettelse, der kapitaliseres og bliver til fordel for sælgeren?

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Hr. Frank Aaen har fået selskabstømning i hovedet. Han tænker ikke på andet, og han får alt til at dreje sig om det. Vi er alle sammen imod selskabstømmere, og vi har alle sammen stemt for lovforslaget, som gik ud på at forhindre, at der var selskabstømmere, så der er ikke noget at komme efter med en eller anden social retfærdighed eller bevidsthed, som hr. Frank Aaen også i sin fortid har elsket at dyrke.

Men når det gælder det helt konkrete, går vi ind for, at man skal kunne have et generationsskifte, der er så billigt som muligt fra den ene generation til den anden. Der er ingen tvivl om, at den måde, som man i dag har goodwillbeskatning på, er dyrere end den måde, der var tidligere, og da vi bedre kan lide et billigt generationsskifte frem for et dyrt generationsskifte, er det vel naturligt, at vi går ind for det billige.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

For nu at prøve at få et svar på mit spørgsmål fra før, er det så ikke korrekt opfattet, at når der her med Venstres ordførers ord siges et billigt generationsskifte, betyder det, at sælgeren får mere, end sælgeren ellers ville have fået? Det er det, jeg ikke kan forstå. Hvor er fordelene for den unge, der overtager virksomheden? Det var punkt 1.

Punkt 2: Er hr. Peter Brixtofte ikke enig i den rapport, der er lavet af Skatteministeriet, og som understreger, at lige præcis det, at det var muligt at sælge goodwill uden beskatning, var et af de foretrukne instrumenter, som alle 1.600 selskabstømmere tog i anvendelse?

Formanden:

Hr. Peter Brixtofte for en kort bemærkning, og derefter er det fru Gitte Seeberg som ordfører.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det er min grundlovssikrede ret at være uenig med hr. Frank Aaen og med Skatteministeriet i det sidste spørgsmål.

Jeg har den opfattelse, at det gælder om at få et generationsskifte i Danmark. Det gavner vores velfærdssamfund, at der er nogle andre, der gerne vil overtage en virksomhed fra den, der har startet den. Det er det, vi lever af alle sammen, det er det, der sikrer din løn, min løn og vores alle sammens løn. Det er ikke din ind-

sats eller min indsats, der sikrer vores samfund, det er virksomhedernes indsats, som sikrer det.

Formanden:

Jeg går ud fra, at ordene din og min er anvendt meget generelt og ikke om de pågældende personer.

Gitte Seeberg (KF):

Som den socialdemokratiske ordfører indledte med at sige, er dette lovforslag en følge af forhandlingerne om finansloven for 1998 mellem regeringen, CD, Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Det Konservative Folkeparti støtter den lempelse, der her er tale om, hvor man nedsætter perioden fra 10 år til 7 år i afskrivningsmæssig henseende. Det Konservative Folkeparti mener ligesom Venstre, at vi skal have så lempelige vilkår som muligt, når det gælder generationsskifte, og det er der i høj grad brug for. Dette forslag så vi gerne var gået længere, og vi så gerne, at det som minimum havde været de 5 år, som man rent skattemæssigt skal afskrive det over. Men det er blevet til 7 år, og det er bedre end ingenting, så vi støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil gerne spørge, om fru Gitte Seeberg ikke er enig i, at denne lempelse i alt væsentligt kapitaliseres, således at det eneste, der kommer ud af det, er, at sælgeren, den velbærgede, får en større betaling for sit selskab, end han ellers ville have fået, og at det er en ekstra betaling, som skatteyderne kommer til at betale.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Mit svar på det, hr. Frank Aaen siger, er, at det er jeg uenig med hr. Frank Aaen i. En lempelse, som alene går fra 10 år til 7 år, vil ikke blive kapitaliseret på den måde, som hr. Frank Aaen hentyder til.

Det, som det i bund og grund drejer sig om, er, at der skal så få penge op af lommen som muligt, når man generationsskifter, og at det offentlige skal have så lidt andel i midlerne som muligt. Man skal altså tænke på, at den sælger, som i dag sælger sin goodwill, rent faktisk bliver beskattet fuldt ud det efterfølgende år. Køberen derimod, og det er så det, som forslaget går ud på, sådan som de generelle regler er, skal afskrive over 10 år, og det bliver nu 7 år.

Det, som Det Konservative Folkeparti ønsker, er som minimum symmetri i beskatningen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er godt gjort, at man skal stå her og belære liberalister om, hvad der er liberalismens grundlov.

Liberalismens grundlov går ud på, at når man køber en virksomhed, køber man den til markedsprisen, og markedsprisen fastsættes ud fra, hvilken fortjeneste man kan få af den pågældende virksomhed i de efterfølgende år. Når vi lemper skattereglerne, kan man få en større fortjeneste, og en større fortjeneste betinger en højere pris. Derfor får man en højere pris, og dermed er det sælger, dvs. den gamle ejer, der meget typisk ikke har betalt skat i mange år, som får gevinsten, mens køberen ikke får noget som helst ud af det her.

Jes Lunde (SF):

Jeg har det problem, at hr. Frank Aaen nu har holdt min ordførertale fire gange. Jeg kan sådan set bare gentage, at jeg er enig i ræsonnementet. Det her er i virkeligheden ikke en hjælp til den nystartede, det er en hjælp til den, der sælger. Det er den, der sælger, der kan forlange en højere betaling for goodwill, når afskrivningsreglerne bliver mere lempelige i den anden ende.

Så vil jeg gerne sige, at hvis endelig det, man ville, var at hjælpe den nye mand, der har startet en butik, kunne man have angrebet det her fra en helt anden vinkel. Så kunne man have sagt, at den afskrivningsperiode, der er bundet på goodwill i øjeblikket, ikke skulle være bundet længere. Der er jo nogle, som overhovedet ikke får nogen gavn af disse afskrivninger på goodwill, fordi de har underskud i deres startfase.

Det var da en bedre hjælp til den nye mand at sige til ham, at den binding, der ligger på afskrivningsperioden, ophæver vi nu, og at han godt kan få lov at vente med at afskrive til senere, hvor han tjener nogle penge. Jeg ved ikke, om det interesserer de borgerlige partier at diskutere den slags.

Som forslaget ligger her, er det kun en støtte til dem, der vil sælge, det er kun en kapitalisering af en gevinst. Man kan få en højere goodwillbetaling for det betalt af statskassen, og det synes vi ikke, der er nogen mening i. Vi stemmer imod dette lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

I det samarbejdende folkestyre må vi jo erkende, at det at indgå i et regeringssamarbejde indebærer visse suverænitetsafgivelser. Det indebærer også suverænitetsafgivelser at indgå finanslovaftaler, og Det Radikale Venstre er tilhængere af beskatning af goodwill. Det var vi med til at indføre i 1993, og det vil vi gerne fastholde.

Jeg har forstået, at dette forslag om at forkorte afskrivningsperioden ikke vil komplicere skattesystemet, ikke betyder, at vi er på vej til at afskaffe goodwillbeskatningen, og ikke vil forstyrre en senere vedtagelse af det afskrivningsforslag, som ligger til høring i øjeblikket. Derfor kan Det Radikale Venstre tilslutte sig dette lovforslag.

Kim Behnke (FP):

Goodwill er et underligt begreb, fordi vi alle godt er klar over, at det, at en velrenommeret, veletableret virksomhed har en fast kundekreds, har en værdi. Hvis det ikke har en værdi, hvorfor har virksomhedens ejer eller ejere så måttet bruge så mange år på at opbygge netop denne kundekreds?

Derfor er det ganske naturligt, at det er en fordel, når man står i den situation at skulle vælge mellem at købe en eksisterende virksomhed og dens kundekreds eller starte sin egen virksomhed og opbygge en ny kundekreds, at få en eksisterende virksomhed med dens kundekreds. Derfor skal det selvfølgelig være sådan, at den, der køber virksomheden, skal betale for denne goodwill.

Der, hvor det så går galt, er på det tidspunkt, hvor skattevæsenet blander sig i denne transaktion. Mens man kan sælge maskiner og bygninger og betragte dem på en helt anden måde, gælder der ganske særlige regler, når det drejer sig om goodwillbeskatning, og det gør der, fordi man har svært ved at betragte goodwill som andet end noget, man bare har fundet på.

Sådan er det ikke efter Fremskridtspartiets opfattelse. Tværtimod er det sådan, at jo mere goodwill, der er i en virksomhed, jo større sandsynlighed er der for, at denne virksomhed kan overleve. Når hr. Frank Aaen er så optaget af at finde ud af, om denne lempelse af goodwillbeskatningen vil blive kapitaliseret, er han nødt til at gøre sig den overvejelse, om det, at vi har beskatning af goodwill, ikke i sig selv er med til at forrykke niveauet for, hvor prisen for goodwillen bør være.

Mange sælgere gør sig jo overvejelser om, hvor meget de kan få ud af handelen, altså hvor mange penge, de kan få i deres egen hånd, og så indretter de sig selvfølgelig efter, hvordan skattereglerne er. Hvis der er en meget høj beskatning af goodwill, forlanger man så meget mere i goodwill, end man måske ellers ville have gjort.

Beskatningen er til skade for køberen, for køberen kommer til at betale meget mere for den goodwill brutto, end sælger får netto. Derfor bør man slet ikke have en beskatning af goodwill, og hvis man skal have en beskatning af goodwill, skal det være en beskatning, som er meget lav, således at folk ikke betragter den som et problem og noget, der skal spekuleres i.

Nu sidder vi så i suppedasen, og derfor har man lavet et eller andet forlig, hvorefter afskrivningsperioden for køberen skal sættes ned fra 10 år til 7 år, hvilket stadig væk er ulogisk. Der plejer ellers i dansk skattelovgivning at herske det princip, at når der betales en skat, er der et fradrag i den modsatte ende, eller omvendt. I dette tilfælde er det sådan, at sælgeren af goodwill kommer til at betale skat med det samme, mens køberen har en mulighed for at afskrive, i dette tilfælde over 10 år. Det burde selvfølgelig sættes ned til et år eller til nul år, således at der igen var sammenhæng i tingene.

Dette lille skridt kan Fremskridtspartiet selvfølgelig støtte, men inden vi når så langt som til at indstille lovforslaget til vedtagelse, er der dog en ting, som vi under udvalgsarbejdet gerne vil have om ikke en diskussion, så i hvert fald en afprøvning af.

I dagbladet Jyllands-Posten fra den 8. december er der nemlig en række økonomer og andre, som gør gældende, at der er en forskel i den måde, hvorpå man regnskabsfører goodwillafskrivningen. Hvor det i udlandet primært sker i resultatopgørelsen, er det åbenbart sådan, at vi i Danmark primært gør det i egenkapitalen, og de gør opmærksom på, at når der skal ske beskatning og sambeskatning af internationale virksomheder, altså virksomheder, der eksisterer og opererer i flere lande, er det ikke særlig smart.

Derfor vil vi gerne under udvalgsarbejdet have et svar fra skatteministeren på, om denne forskel er noget, som vi skal rette op nu, eller om man i Skatteministeriet anser det for at være et ubetydeligt og stærkt overvurderet problem, når disse professorer og andre gode mennesker mener, at vi på lidt længere sigt kan gå hen og

få et problem i forhold til andre landes goodwillbeskatningsregler.

Men medmindre skatteministeren i den forbindelse finder anledning til at gøre lovforslaget dårligere, vil vi støtte det, som det foreligger.

Frank Aaen (EL):

Det er simpelt hen en utrolig debat, og det er utroligt, at det ikke kan lykkes at få de borgerlige partier her i salen til at forholde sig mere seriøst til de økonomisk begrundede indvendinger, der kommer.

Det er sådan, og det kan ikke afvises seriøst, at når man laver en skattelettelse på denne måde, kapitaliseres skattelettelsen i form af en højere pris for selskabet, og en højere pris for selskabet betyder, at den unge, der skal hen og købe en virksomhed – det er dem, man hele tiden taler om – fra denne lovs ikrafttræden skal låne mere i banken, end vedkommende skal, før denne lov bliver gennemført, og dermed have mere besvær med at overtage et nyt selskab. Vedkommende får godt nok i de første syv år en skattelettelse, som modsvarer dette lån, men det betyder alt andet lige, at de første syv år bliver vanskeligere for den unge, end de ellers ville have været.

Hvordan kan man i fuldt alvor stille sig op og sige, at det her er en forbedring for de unge, der skal overtage en virksomhed, når det er det stik modsatte?

Jeg synes simpelt hen, det er mangel på seriøsitet, og når V og K overhovedet kan slippe afsted med det, udtrykker det jo kun, at V og K's bagland er etablerede virksomhedsejere og folk, som har deres på det tørre – hvorimod de mennesker, som gerne vil oparbejde en virksomhed, åbenbart ikke har nogen stor position i V og K's bagland. Sådan er realiteterne jo, og jeg synes simpelt hen, det er for meget, at man kan markedsføre et forslag med den modsatte overskrift af det, der er indholdet i forslaget.

Lad mig sige til sidst for ikke at holde min ordførertale for femte gang, at som hr. Jes Lunde også ville påpege, er det et dyrt forslag. Tallene er ikke regnet sammen, men når man lægger de tal sammen, som står i bemærkningerne, koster det frem til år 2007 samlet statskassen et sted mellem 1½ mia. kr. og 2 mia. kr. Det skal jeg nok have i erindring, når V og K næste gang siger, at de føler et særligt ansvar for statsgælden og statsfinansernes størrelse. Her har de altså været med til at øge statsgælden med mel-

lem 1½ mia. kr. og 2 mia. kr. Velbekomme! Jeg håber ikke, CD skal have ret mange flere af den slags indrømmelser i forbindelse med finanslovsforliget.

Sonja Albrink (CD):

Jamen jeg vil da glæde hr. Frank Aaen med at sige, at det er et godt forslag. Vi går ind for intentionerne i forslaget, vi støtter det, og jeg vil ikke redegøre nærmere for, hvad lovforslaget går ud på, da jeg tidligere har gjort det.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Som det allerede er blevet nævnt, er dette lovforslag en udløber af finanslovaftalerne for 1998. Jeg tror, det vil være nyttigt, om man, når man betragter de enkelte forslag, også ulejlig sig med at se på det samlede budget for 1998 og på de samlede ændringer og måske lægge mere vægt på helheden end på de enkelte detaljer.

Med disse ord skal jeg sige, at jeg selvfølgelig vil medvirke konstruktivt til et fornuftigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven, skattekontrolloven, selskabskatteloven, fondsbeskatningsloven, afskrivningsloven, kulbrinteskatteopkrævningsloven og lov om kommunal indkomstskat. (Statens overtagelse af selskabsligningen).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 9/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Også dette forslag er et resultat af forhandlingerne om finansloven for 1998 mellem regeringen og henholdsvis CD og SF.

Forslaget om statens overtagelse af ansvaret for selskabsligning fra kommunerne har baggrund i, at der gentagne gange er konstateret store forskelle i kommunernes selskabsligning, og i Rigsrevisionens påtale om det uacceptable i, at det ikke har været muligt gennem en frivillig løsning at få oplysninger om kommunernes ressourceanvendelse til skatteligningen.

Også den almindelige udvikling i de internationale vilkår for virksomhedernes aktiviteter og transaktioner har ligget til grund for forslaget.

I Socialdemokratiet er vi fuldt ud klar over, at der er tale om et særdeles følsomt område, og lovforslaget er heller ikke udtryk for nogen form for mistillid til kommunerne generelt eller til personalet i de kommunale skatteforvaltninger. Men vi har følt et behov for at forstærke den udvikling i retning af større kompetence til de statslige myndigheder i ligningen af de større internationalt baserede selskaber, som allerede er i gang. Det skal fortsat ske i samarbejde med kommunerne og således, at der for de store og effektive kommuners vedkommende i realiteten ikke vil ske nogen ændringer. Men forskellen til de mindre effektive kommuner er uacceptabelt stor, og det er det, der skal rådes bod på.

Den endelige løsning skal findes efter indgående forhandlinger på flerårsbasis af vilkårene for selskabsligningen, herunder de nødvendige og kvalificerede ressourcer. Der har hidtil været mange misforståelser i den offentlige debat, og det er derfor vigtigt at understrege, at der ikke er tale om et forslag, der har det sigte at skaffe et bestemt provenu i statskassen. Det er ikke det, det handler om, det er ligningens effektivitet og en klargøring af ansvaret herfor.

Erfaringer fra udlandet, hvor selskabsligningen typisk foregår i statsligt regi, viser, at kontrollen med de større selskaber – herunder kontrol med de internationale beskatningsforhold – kræver en større specialisering, end det er muligt at opnå gennem en decentral indsats. Dette forhold er allerede aktualiseret gennem det forslag til ændring af skattekontrolloven vedrørende transferpricing, som er til behandling her i Tinget. Endelig vil jeg understrege, at